

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 23ης Ιανουαρίου 2003

Υπόθεση T-181/01

Chantal Hectors
κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

«Υπάλληλοι - Έκτακτοι υπάλληλοι - Πρόσληψη - Αιτιολογία - Πρόδηλη
πλάνη εκτιμήσεως - Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 103

Αντικείμενο: Προσφυγή που έχει ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση των αποφάσεων της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής περί μονιμοποιήσεως του Β. στη θέση υπαλλήλου διοικήσεως ολλανδικής γλώσσας στην πολιτική ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος - Ευρωπαίοι Δημοκράτες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και περί απορρύψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας για τη θέση αυτή, και, αφετέρου, την υποχρέωση του Κοινοβουλίου να αποκαταστήσει την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Απόφαση: Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι - Βλαπτική απόφαση - Απόρριψη υποψηφιότητας - Υποχρέωση αιτιολογήσεως το αργότερο κατά το στάδιο απορρύψεως της διοικητικής ενστάσεως - Αντικείμενο - Περιεχόμενο - Έκτακτος υπάλληλος σε πολιτική ομάδα του Κοινοβουλίου
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 25· Καθεστώς που εφαρμόζεται στο Λοιπό Προσωπικό, άρθρο 11)

2. Υπάλληλοι - Έκτακτοι υπάλληλοι - Πρόσληψη - Υποψήφιοι περιληφθέντες σε πίνακα επιτυχόντων - Εξουσία εκτιμήσεως της διοικήσεως - Δικαστικός έλεγχος - Όρια

3. Υπάλληλοι - Έκτακτοι υπάλληλοι - Πρόσληψη - Διαδικασία - Εξουσία εκτιμήσεως της διοικήσεως - Συνέντευξη πριν από την πρόσληψη - Πρόσληψη από πολιτική ομάδα του Κοινοβουλίου
(Καθεστώς που εφαρμόζεται στο Λοιπό Προσωπικό, άρθρο 2, στοιχ. γ')

4. Υπάλληλοι - Ίση μεταχείριση - Ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών υπαλλήλων - Θεμελιώδες δικαίωμα - Ο σεβασμός του εξασφαλίζεται από το κοινοτικό δίκαιο - Απόρριψη της υποψηφιότητας εγκύου - Βάρος αποδείξεως [Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 119 (τα άρθρα 117 έως 120 αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ)· οδηγίες του Συμβουλίου 97/80, άρθρο 4, και 2000/78, άρθρο 10]

5. Υπάλληλοι - Ίση μεταχείριση - Ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών υπαλλήλων - Παρεκκλίσεις - Μέτρα για την προώθηση της ισότητας ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών - Προϋποθέσεις
(Άρθρο 141 § 4 ΕΚ)

1. Σύμφωνα με το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, που εφαρμόζεται κατ' αναλογία στους έκτακτους υπαλλήλους, βάσει του άρθρου 11 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάθε βλαπτική απόφαση πρέπει να αιτιολογείται. Σε περιπτώσεις αποφάσεων για τις οποίες απαιτείται επιλογή μεταξύ πλειόνων υποψηφίων, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ή, κατ' αναλογία, η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή υπέχει υποχρέωση αιτιολογήσεως, τουλάχιστον κατά το στάδιο της απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε ο απορριφθείς υποψήφιος κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του και/ή κατά της αποφάσεως περί διορισμού άλλου υποψηφίου. Η εν λόγω υποχρέωση αιτιολογήσεως έχει σκοπό τόσο να επιτρέψει στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχό του επί της νομιμότητας της προσβαλλόμενης αποφάσεως όσο και να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκή στοιχεία για να κρίνει αν η εν λόγω απόφαση είναι βάσιμη ή πάσχει ελάττωμα στο οποίο μπορεί να στηριχθεί για να προσβάλει τη νομιμότητά της.

Όσον αφορά τη θέση εργασίας εκτάκτου υπαλλήλου σε πολιτική ομάδα του Κοινοβουλίου, για την κάλυψη της οποίας το προεδρείο της εν λόγω ομάδας διαθέτει, λόγω της ανάγκης σχέσεως αμοιβαίας εμπιστοσύνης, απόλυτη ελευθερία επιλογής ενός από τους υποψηφίους που περιλαμβάνονται στον πίνακα επιτυχόντων, η αιτιολογία μπορεί να αφορά μόνον την τήρηση των νομίμων προϋποθέσεων από τις οποίες εξαρτάται η νομιμότητα της διαδικασίας διορισμού.

(βλ. σκέψεις 35 έως 37, 40 και 41)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 13 Δεκεμβρίου 1989, C-169/88, Prelle κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 4335, σκέψη 9· ΠΕΚ, 28 Ιανουαρίου 1992, T-45/90, Speybrouck κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1992, σ. II-33, σκέψη 94· ΠΕΚ, 3 Μαρτίου 1993, T-25/92, Vela Palacios κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1993, σ. II-201, σκέψη 22· ΠΕΚ, 26 Ιανουαρίου 1995, T-60/94, Pierrat κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-23 και II-77, σκέψεις 30 και 32· ΠΕΚ, 14 Ιουλίου 1997, T-123/95, B κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. I-A-245 και II-697, σκέψη 72· ΠΕΚ, 23 Απριλίου 2002, T-372/00, Campolargo κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-49 και II-223, σκέψη 49

2. Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διαθέτει πολύ ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την πρόσληψη των υποψηφίων που περιελήφθησαν στον πίνακα επιτυχόντων, υπό την έννοια, ειδικότερα, ότι δεν έχει καμία υποχρέωση να τηρήσει την ακριβή σειρά της κατατάξεως των επιτυχόντων που περιλαμβάνονται στον εν

λόγω πίνακα. Η ίδια αυτή αρχή εφαρμόζεται, *a fortiori*, στην πρόσληψη εκτάκτων υπαλλήλων, δεδομένου ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή έχει ακόμη ευρύτερη εξουσία εκτιμήσεως κατά την επιλογή των υποψηφίων.

Το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση των προσόντων του διορισθέντος υποψηφίου εκείνη της ΑΔΑ. Η εξέταση στην οποία πρέπει να προβεί περιορίζεται στο να διευκρινιστεί αν η διοίκηση, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που θα μπορούσαν να την οδηγήσουν στην εκτίμησή της, παρέμεινε εντός ευλόγων ορίων και δεν χρησιμοποίησε την εξουσία της με τρόπο προδήλως εσφαλμένο.

(βλ. σκέψεις 65 και 69)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 17 Νοεμβρίου 1998, Τ-217/96, Fabert-Goossens κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. Ι-Α-607 και ΙΙ-1841, σκέψεις 28 και 29· ΠΕΚ, 19 Σεπτεμβρίου 2001, Τ-152/00, Ε κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2001, σ. Ι-Α-179 και ΙΙ-813, σκέψεις 28 και 29

3. Οι διαδικασίες και οι υποχρεώσεις σχετικά με την πρόσληψη των υπαλλήλων δεν ισχύουν για την κάλυψη θέσεως εργασίας από έκτακτο υπάλληλο. Η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή διαθέτει ευρύτερη εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τόσο τον προσδιορισμό του τρόπου οργάνωσης της διαδικασίας επιλογής όσο και τη διεξαγωγή της.

Συνεπώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η εν λόγω αρχή, έχοντας οργάνώσει συνεντεύξεις μεταξύ των υποψηφίων που περιλαμβάνονται σε πίνακα επιτυχόντων και των μελών εθνικής αντιπροσωπείας πολιτικής ομάδας του Κοινοβουλίου προς όφελος της οποίας επρόκειτο να πραγματοποιηθεί η πρόσληψη, υπερέβη το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει. Η οργάνωση των εν λόγω συνεντεύξεων στο πλαίσιο της διαδικασίας προσλήψεως ανταποκρίνεται, εξάλλου, στην ανάγκη να υφίσταται σχέση αμοιβαίας εμπιστοσύνης καθοριστική για την πρόσληψη ενός

εκτάκτου υπαλλήλου βάσει του άρθρου 2, στοιχείο γ', του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό.

Πάντως, η γνωμοδότηση της εθνικής αντιπροσωπείας της πολιτικής ομάδας δεν μπορεί να υποκαταστήσει την τελική συγκριτική εξέταση που πρέπει να διενεργήσει το προεδρείο της πολιτικής ομάδας του Κοινοβουλίου ως αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή.

(βλ. σκέψεις 94, 102 και 104)

Παραπομπή: Speybrouck κατά Κοινοβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 94· B κατά Κοινοβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 72· ΠΕΚ, 20 Σεπτεμβρίου 2001, T-95/01, Cogei κ.λπ. κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Σύλλογη Υπ. Υπ. 2001, σ. I-A-191 και II-879, σκέψη 56

4. Η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών στον τομέα της απασχολήσεως και, συνακολούθως, η απουσία οποιασδήποτε διακρίσεως, άμεσης ή έμμεσης, στηριζόμενης στο φύλο περιλαμβάνεται στα θεμελιώδη δικαιώματα των οποίων τον σεβασμό εξασφαλίζει ο κοινοτικός δικαστής βάσει του άρθρου 220 ΕΚ.

Συναφώς, το Δικαστήριο αναγνώρισε την ανάγκη να εξασφαλιστεί η ισότητα μεταξύ των γυναικών και των ανδρών υπαλλήλων της Κοινότητας, στο πλαίσιο του ΚΥΚ. Οι απαιτήσεις που θέτει η αρχή αυτή για τις σχέσεις μεταξύ των κοινοτικών οργάνων και των υπαλλήλων τους δεν περιορίζονται στις απορρέουσες από το άρθρο 119 της Συνθήκης απαιτήσεις (τα άρθρα 117 έως 120 αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ), οι διατάξεις του οποίου εξακολουθούν να ασκούν επιρροή, ή από τις κοινοτικές οδηγίες που εκδόθηκαν στον τομέα αυτό. Αυτό ισχύει, κατ' αναλογίαν, για την πρόσληψη εκτάκτων υπαλλήλων.

Στο πλαίσιο αυτό, έγινε κυρίως δεκτό ότι αποτελεί άμεση διάκριση στηριζόμενη στο φύλο η άρνηση προσλήψεως εργαζομένης λόγω της εγκυμοσύνης της. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 2000/78 και το άρθρο 4 της οδηγίας 97/80, απόκειται στον καθού να αποδείξει ότι δεν παραβιάστηκε η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μόνον στην περίπτωση που ο προσφεύγων προσκομίζει στοιχεία ικανά να τεκμηριώσουν την ύπαρξη άμεσης ή έμμεσης διακρίσεως.

Η ύπαρξη διακρίσεως δεν τεκμηριώνεται από το γεγονός, αφ' εαυτού, της εγκυμοσύνης μιας υποψήφιας, ακόμη και στην περίπτωση που η διοίκηση είχε ενημερωθεί σχετικά. Εν πάση περιπτώσει, στην περίπτωση που η διοίκηση δέχθηκε την υποψηφιότητα ενός άνδρα υποψηφίου, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι παραβιάστηκε η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών.

(βλ. σκέψεις 117 έως 121 και 124)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 15 Ιουνίου 1978, 149/77, Defrenne, Συλλογή τόμος 1978, σ. 1365, σκέψεις 26 και 27· ΔΕΚ, 20 Μαγτίου 1984, 75/82 και 117/82, Razzouk και Beydoun κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1509, σκέψεις 16 και 17· ΔΕΚ, 8 Νοεμβρίου 1990, C-177/88, Dekker, Συλλογή 1990, σ. I-3941, σκέψη 14· Speybrouck κατά Κοινοβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψεις 47 και 48· ΠΕΚ, 6 Ιουλίου 1999, T-112/96 και T-115/96, Séché κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-115 και II-623, σκέψη 116

5. Το άρθρο 141, παράγραφος 4, ΕΚ προβλέπει δυνατότητα και όχι υποχρέωση θετικών διακρίσεων υπέρ των γυναικών. Αν υποτεθεί ότι η διάταξη αυτή μπορεί να αντιταχθεί σε κοινοτικό όργανο, η εν λόγω δυνατότητα παρέχεται, στον τομέα των προσλήψεων, μόνον όταν οι οικείοι υποψήφιοι είναι ισάξιοι από απόψεως προσόντων και οι υποψηφιότητές τους εκτιμήθηκαν αντικειμενικώς.

(βλ. σκέψεις 126 έως 128)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 11 Νοεμβρίου 1997, C-409/95, Marschall, Συλλογή 1997, σ. I-6363